

מ"נ 1483/18 - מוחמד עדensis נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"נ 1483/18

כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

לפני:

מוחמד עדensis

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למשפט חוזר מתאריך 19.02.2018; תגובה
המשיבה לבקשתו למשפט חוזר מתאריך 27.05.2018

בעצמו

ה המבקש:

עו"ד קמיל עטילה

בשם המשיבה:

החלטה

המשנה לנשיאה ח' מלצר:

1. לפני בקשה להורות על משפט חוזר לפי סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984.

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

(להלן: חוק בת המשפט) בעניינו של המבוקש, אשר הורשע בעבירות של הוצאה חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן ובעבירה של עשיית פעולה במטרה שאחר יתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות, בגיןו לסעיפים 117(א)(5), 117(ב)(3), 117(ב)(8) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ז-1976 (להלן: החוק).

אביא להלן את הנ吐נים הנדרשים להכרעה בבקשתה.

רקע והליכים קודמים

2. לפי הנ吐ן בכתב האישום שהוגש נגד המבוקש בשנת 2012, המבוקש ביצע עבודות פיתוח, תשתיות ואספנות חומרים, ובמסגרתן הוציא ללקוחותיו חשבוניות מס של חברות שלא ביצעו את העבודות, מבלי שהיה זכאי להוציא חשבוניות אלו, ובמטרה שלקוחותיו יתחמקו מתשלום מס ערך מוסף.

3. بتاريخ 24.05.2017 בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' גורדון) הרשע ב-ת"פ 1892-09-13 את המבוקש בעבירות לפי הסעיפים לחוק, ובתאריך 25.07.2017 נגזר על המבוקש עונש של 21 חודשים מאסר בפועל בגין מעצרו, וכן עונשים מסווג קנס בסכום של 130,000 ש"ח ומאסר מותנה.

4. המבוקש הגיע ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום (ראו: ע"פ 17-07-58368) לבית המשפט המחוזי בירושלים. הערעור נסוב הן על הכרעת הדיון והן על גזר הדיון. במסגרת הדיון בערעור, בא-כוויל של המבוקש הודיע כי המבוקש חוזר בו מהערעור על הכרעת הדיון, אך ממשך לעמוד על ערעורו הנוגע לחומרת העונש. بتاريخ 04.12.2017 בית המשפט המחוזי הנכבד (כב' השופטים ר' יעקב, מ' בר-עם ו-א' רון) דחה את ערעורו של המבוקש, בקובע כי גזר דיןו של בית משפט השלום היה ממצה ומנומך.

5. לאחר שבית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערעור הנ"ל, המבוקש הגיע בקשה רשות ערעור לבית משפט זה, אשר נדחתה על-ידי חברי, כב' השופט א' שהם (ראו: רע"פ 9952/17 אדיעס נ' מדינת ישראל (28.01.2018), להלן: בקשה רשות הערעור).

בתאריך 19.02.2018 הוגשה הבקשה המונחת בפני.

טענות הצדדים

6. המבוקש מעלה טענות "מן הגורן ומן היקב", ועל כן אדון רק בטענותיו המרכזיות. המבוקש טוען כי בא-כוויל היה מצוי בגיןוד עניינים בעת יציגו, אשר השפיע על ההתנהלות בתיק. יתרה מכך, לשיטת המבוקש, בא-כוויל לא התייעץ עמו כראוי בטרם שהודיע על מ屍כת הערעור על הכרעת הדיון של בית משפט השלום הנכבד. בהמשך לכך, המבוקש גורס כי

סיכום המס בגין השימוש שנעשה בחשבונות – שולם לקופת המדינה, אך שלמעשה לא נגרם לה חיסרון כס. עוד נטען כי העונש אשר הוטל על המבוקש סוטה באופן ניכר מדיניות הענישה המקובלת. לסיום, המבוקש גורס כי כל האמור לעיל מעלה חשש לעיוות דין בעניינו, המצדיק את קבלת בקשתו למשפט חוזר.

7. המשיבה טוענת מנגד כי יש לדחות את הבקשה למשפט חוזר על הסף, שכן הטענות המועלות בה על-ידי המבוקש טוענו באופן זהה בבקשתו לרשות ערעור פלילי, ואלו נדונו לגופן. המשיבה מדגישה בתגובהה כי בקשה למשפט חוזר איננה מקום לערעור או עיון מחדש בהחלטה אשר דחתה בבקשת רשות ערעור פלילי.

דין והכרעה

8. לאחר עיון בבקשתה, בתגובה לה ובנסיבות אשר צורפו להן – מצאתי כי דין הבקשה למשפט חוזר להידחות. אביא את נימוקי למסקנותי זו, מיד בסמוך.

9. הסמכות להורות על עירication משפט חוזר מעוגנת בסעיף 31(א) לחוק בתי המשפט, הקובע כדלקמן:

"31(א). נשיא בית המשפט העליון או המונה לנשיא או שופט אחר של בית המשפט העליון שקבע לכך הנשיא רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שיקבע לכך, יקיים משפט חוזר בעניין פלילי שנפק בו סופית, אם ראה כי נתקיים אחד מכל מהלך:

(1) בית משפט פסק כי ראייה מהראיות שהובאו באותו עניין יסודה היה בשקר או בזיוף, ויש יסוד להניח כי אילולא ראייה זאת היה בכך כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובות הנידון;

(2) הוצגו עובדות או ראיות, העשוויות, לבדוק או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובות הנידון;

(3) אדם אחר הorschע בנסיבות ביבוצע אותו מעשה העבירה, ומהנסיבות שנטלו במשפטו של אותו אדם אחר נראה כי מי שהorschע לראשונה בעבירה לא ביצע אותה;

(4) נתעורר חשש של ממש כי בהרשעה נגרם לנידון עיוות דין."

הנה כי כן, עינינו הרואות כי ישן ארבע עילות לקיים משפט חוזר, כאשר בענייננו רלבנטית העילה הרבעית – גרים עיוות דין. עילה זו הינה עילת סל, שבמסגרתה בודקים האם נפלו בהליך פגמים אשר הובילו להרשעת שוא. בפסקתנו נקבע זה מכבר כי בית משפט זה לא יכול בקשה לקיים משפט חוזר אלא במקרים בהם הונחה תשתיית ראייתית איתנה וממשית ביחס לקיים אחת מהעלויות המנוויות בסעיף הנ"ל (ראו: מ"ח 779/13 יקוטיאל נ' מדינת ישראל (06.06.2013)). בהתאם לכך, נקבע כי עירication משפט חוזר מכוח עילה של עיוות דין תיעשה רק במקרים נדירים, ובנסיבות יוצאות דופן (ראו: מ"ח 1632/16 שלום נ' מדינת ישראל (07.09.2017)).

10. בהקשר דומה, נקבע בפסקתנו לא אחת כי בקשה למשפט חוזר אינה המוגנת הדינית הנאותה לדון בטענות אשר נדונו בהליכים הקודמים באותו עניין (ראו: מ"ח 16/16 שלום נ' מדינת ישראל (07.09.2017)). כמו כן, נקבע כי בקשה למשפט חוזר לא نوعה להוות מעין "מקצתה שיפורים" למי שענינו כבר נדון לגופו (ראו: מ"ח 3766/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.09.2016)).

11. במרקחה שלפני, המבקש מתבסס בבקשתו על עילה של כשל ביצוג המהווה עיוות דין, המוגנת כאמור בסעיף 31(א)(4) לחוק בתי המשפט.

בקשר לכך, בית משפט זה קבע כי כשל ביצוג משפטי אין בו לבדוק כדי להוות עילה לקיום משפט חוזר, אלא יש להראות כי הכשל ביצוג מקיים חשש ממשי לעיוות דין (ראו: מ"ח 4811/12 סאלם נ' מדינת ישראל (02.05.2013)).

עוד נקבע בפסקתנו כי הטוען לכשל ביצוג נדרש להביא את התוצאות הסנגור בהליכים הקודמים לטענה זו (ראו: מ"ח 4075/17 דראגנה נ' מדינת ישראל (24.01.2018)). בעניינו, נתבקש עורך הדין אשר יציג את המבקש בערעורו בבית המשפט המחויז, להבהיר את התוצאות לבית משפט זה במסגרת בקשת רשות הערעור. עורך הדין הנ"ל ציין בתוצאותיו כי החזרה מן הערעור על הכרעת הדין נעשתה תוך הסברת מטעמו הדבר למבקר, ובהסכמה של המבקש. נכון האמור – סבורני כי המבקש לא הצליח להוכיח כי נוצר בעניינו כשל ביצוג, או כי הכשל המוחיש לעורך הדין מערער את יסודות ההרשעה באופן המהווה עיוות דין.

12. זאת ועוד: ביחס לטענת המבקש הנוגעת לחומרת העונש אשר הוטל עליו, צוין כי המבקש הורשע בביצוע עבירות מס מרובות, באופן שיטתי, במשך תקופה ניכרת ובסכום של מיליון שקלים – מדובר אףו בעבירות שנעשו בנסיבות חמורות. יתרה מכך, בפסקה נקבע כי לעבירות מס יש השלכות שליליות ממשמעות על הקופה הציבורית, וכן גובשה מדיניות ענישה קפידנית, שבגדה ניתן דגש על עונשי מאסר ועיצומים כלכליים, גם במקרים בהם קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של הנאשם. בהקשר האמור נקבע בבית משפט זה כדלקמן:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריונות כלכלית, ועבריונות מס בכלל זה, נוכח תוכנותיה הרסטניות למשך ולכלכלה ולמרקם החברתי... על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריונות הכלכלית לפרט ולכיבור אחד, ואת יסוד ההרתקעה הנדרש ביחס לביצועה" (ראו: רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 381 (2004)).

לכך יש להוסיף כי בית משפט השлом הנכבד עמד על כך שהענישה הנהוגת במקרים דומים כוללת עונשי מאסר לתקופה של ממש" ומותן קנסות כספים ממשמעות, ופירוט דוגמאות לענישה דומה שניתנה במקרים מסווג זה (ראו: ת"פ 1892-09-13 מדינת ישראל נגד אגן המכס והמע"מ נ' אדים, פיסקה 14 (24.05.2017)).

נכון כל האמור לעיל – איןני מוצא גם ממש בטענת המבקש כנגד חומרת העונש שהוטל עליו.

אוסיף ואציין כי טענות המבוקש במסגרת הבקשה שבפני זהות לחלוון, בבחינת "העתק הדבק", לטענות שהועלו על-ידו במסגרת בקשה רשות הערעור שנדחתה על-ידי בית משפט זה. בהקשר זה ניתן כי עיונות דין מהוות אחת מן העילות למתן רשות ערעור, וכן הוכח העובדה שעילה זו נדונה בפני בית משפט זה ונדחתה - הרי שדינה להידחות גם כן.

סוף דבר

13. סיכום של דברים - המבוקש לא הצליח להניח תשתיית ראייתית כלשהי להתקיימות אחת מן העילות למשפט חוזר, ועל כן - הבקשה נדחתה, אך שהרשעתו והעונש שנגזר בגין יוותרו על כנמן.

ניתנה היום, ה' באלוול התשע"ח (16.08.2018).

המשנה לנשיאה
